

MINISTER ŚRODOWISKA

KANCELARIA SENATU Kancelaria Ogólna
24. 08. 2016
Wpł. Nr dz. STW 3969

Warszawa, dnia 23. 08. 2016r.

CABINET MARSZAŁKA SENATU
Wpłynęło dn. 24. 08. 2016r.
nr. 3969 podpis. *M*

DGO-I.070.26.2016.ER

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 24. 08. 2016
nr. 5042 podpis. *A*

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na oświadczenie Senatora RP Waldemara Sługockiego złożone podczas 21. posiedzenia Senatu RP w dniu 29 czerwca 2016 r. dotyczące zagadnień związanych z gospodarką odpadami komunalnymi (BPS/043-21-440/16), uprzejmie wyjaśniam.

Podstawę planowania przestrzennego w gminie stanowi miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, który jest aktem prawa miejscowego. Określa on przeznaczenie terenów, sposób ich zagospodarowania i zabudowy. Plany miejscowe stanowią istotny element w procesie wydawania decyzji administracyjnych na przetwarzanie odpadów. W sytuacji, gdy budowa nowego zakładu do przetwarzania odpadów jest niezgodna z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, właściwy organ ochrony środowiska odmawia jej wydania. Natomiast zakłady już istniejące na podstawie prawomocnych decyzji administracyjnych, ich lokalizacja i funkcjonowanie podlegają ochronie opartej na zasadzie ochrony praw nabytych.

Prowadzący instalacje do przetwarzania odpadów zobowiązani są do uzyskania co najmniej jednej decyzji na przetwarzanie odpadów oraz wytwarzanie odpadów (pozwolenia zintegrowanego, pozwolenia na wytwarzanie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów). W zakresie zezwoleń na przetwarzanie odpadów lub zezwoleń na ich zbieranie organem właściwym do ich wydania jest (w zależności od rodzaju danego przedsięwzięcia) marszałek województwa, starosta lub regionalny dyrektor ochrony środowiska. Warto jednak zwrócić uwagę, że wymienione w oświadczeniu senatora Sługockiego „zakłady sortowania i przerobu odpadów” w ramach obowiązującego w Polsce systemu odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych powinny stanowić Regionalne Instalacje do Przetwarzania Odpadów Komunalnych (RIPOK), dla których ustalony został jeden właściwy organ administracji – marszałek województwa.

Organ właściwy do wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów odmawia wydania decyzji w przypadku, gdy instalacja do przetwarzania odpadów nie spełnia wymagań ochrony środowiska lub wymagań określonych dla takiej instalacji (z tytułu niezgodności z przepisami polskiego prawa lub z tytułu możliwości powodowania zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska). Instalacje oraz urządzenia do przetwarzania odpadów mogą być eksploatowane tylko wówczas, gdy spełniają wymagania ochrony środowiska, w tym nie powodują przekroczenia standardów emisyjnych, a pozostałości powstające w wyniku działalności związanej z przetwarzaniem odpadów są przetwarzane z zachowaniem wymagań prawnych (art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.)).

Ponadto kontrola podmiotów korzystających ze środowiska, w tym m.in. w zakresie przestrzegania przepisów o ochronie środowiska oraz decyzji ustalających warunki korzystania ze

środowiska, zakresu, częstotliwości i sposobu prowadzenia pomiarów wielkości emisji i jej wpływu na stan środowiska należy do zadań Inspekcji Ochrony Środowiska (art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 686, z późn. zm.)). W sytuacji naruszenia wymagań związanych z ochroną środowiska lub naruszenia warunków korzystania ze środowiska, organy Inspekcji Ochrony Środowiska podejmują w ramach posiadanych kompetencji działania mające na celu doprowadzenie do funkcjonowania takiej instalacji w zgodzie z przepisami obowiązującego prawa oraz warunków posiadanej decyzji administracyjnej (np. wymierzenie kary pieniężnej). Ostatecznie wojewódzki inspektor ochrony środowiska może nawet podjąć decyzję wstrzymującą prowadzoną działalność.

Nawiązując do stwierdzenia zawartego na wstępie oświadczenia warto nadmienić, że generalnie ustawa o odpadach, poza jednym, wynikającym wprost z prawa Unii Europejskiej wyjątkiem nie zawiera regulacji dotyczących lokalizacji instalacji do przetwarzania odpadów. Jedynie w odniesieniu do lokalizacji składowisk odpadów istnieją tego typu regulacje., Szczegółowe wymagania dotyczące lokalizacji, budowy i prowadzenia składowisk odpadów, jakim odpowiadają poszczególne typy składowisk odpadów zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie składowisk odpadów (Dz. U. z 2013 r., poz. 523).

W § 2 ust. 1 ww. rozporządzenia zostały wymienione rodzaje obszarów i terenów w tym gleby na których składowiska nie mogą być lokalizowane. Dodatkowo w § 2 ust. 3 przedmiotowego rozporządzenia wskazano, że minimalna odległość składowiska odpadów niebezpiecznych lub składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne od budynków mieszkalnych, budynków zamieszkania zbiorowego i budynków użyteczności publicznej, w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, mierzona od krawędzi kwatery składowiska odpadów, jest ustalana zgodnie z raportem o oddziaływaniu składowiska odpadów na środowisko. Wymóg ten stosuje się także w przypadku rozbudowy składowisk odpadów. Natomiast zasady i tryb postępowania w sprawach ocen oddziaływania na środowisko (w tym m.in. składowisk, kompostowni, sortowni) określa ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.). Zatem kwestia lokalizacji obiektów do przetwarzania odpadów jest zawsze rozstrzygana indywidualnie w oparciu o wspomniane wyżej przepisy, które dodatkowo uwzględniają również udział społeczeństwa w procesie decyzyjnym.

W związku z powyższym w opinii resortu środowiska nie ma uzasadnienia dla nowelizacji przepisów dotyczących zagospodarowania przestrzennego w zakresie lokalizacji zakładów do przetwarzania odpadów. Natomiast mieszkańcy, dla których eksploatacja instalacji przetwarzających odpady jest uciążliwa, w sytuacji zauważenia nieprawidłowości związanych z ich funkcjonowaniem, powinni niezwłocznie takie przypadki zgłaszać właściwym organom.

Odnosząc się do pytania dotyczącego modyfikacji rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 16 lipca 2015 r. w sprawie dopuszczania odpadów do składowania na składowiskach (Dz. U. poz. 1277), uprzejmie wyjaśniam, że wg posiadanej wiedzy resort rozwoju nie prowadzi obecnie procesu legislacyjnego nowelizacji przedmiotowego rozporządzenia. Nie sposób jednak odnieść się bardziej szczegółowo do postawionego pytania, gdyż w oświadczeniu nie zostały zawarte przesłanki, dla których nowelizacja tego rozporządzenia powinna być rozważana.

Odnosząc się do pytania dotyczącego poprawy działania sektora gospodarki odpadami w naszym kraju, uprzejmie informuję, że w resorcie środowiska podjęto decyzję o ustandaryzowaniu sposobu selektywnego zbierania odpadów komunalnych na terenie całego kraju poprzez realizację fakultatywnego upoważnienia zawartego z art. 4a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2016 r., poz. 250). Obecnie w skali kraju występuje zbyt wysokie zróżnicowanie w zakresie ilości i sposobu zbierania frakcji, a także kolorów pojemników na selektywnie zbierane odpady komunalne. Nie przynosi również oczekiwanych efektów w zakresie recyklingu odpadów łączne zbieranie poszczególnych

frakcji materiałowych. Celem projektu rozporządzenia jest określenie szczegółowego sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów oraz kiedy wymóg selektywnego zbierania uważa się za spełniony. W związku z powyższym w rozporządzeniu zawarto m.in. propozycję modelu selektywnego zbierania odpadów „u źródła” w podziale na pięć frakcji, czyli szkło, papier w tym tektura, metale, tworzywa sztuczne, w tym opakowania wielomateriałowe, a także odpady ulegające biodegradacji, ze szczególnym uwzględnieniem bioodpadów.

Ponadto resort środowiska, zgodnie z przyjętym przez Radę Ministrów w dniu 1 lipca 2016 r. Krajowym planem gospodarki odpadami 2022 na lata 2016 -2017 zaplanowane zostały działania legislacyjne polegające na nowelizacji ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w kierunku zniesienia możliwości: ryczałtowego rozliczania firm odbierających odpady komunalne od mieszkańców oraz łączenia przetargu na odbiór i zagospodarowanie odpadów, co ma poprawić nadzór gmin nad świadczeniem wobec nich usług polegających na odbiorze i zagospodarowaniu odpadów. Zaplanowano również zmiany w przepisach dotyczących ustalania stawek opłat za odbiór odpadów zbieranych w sposób selektywny a odpadami zbieranymi w sposób nieselektywny – w celu zwiększenia motywacji właścicieli nieruchomości do prowadzenia selektywnej zbiórki odpadów.

Natomiast w odniesieniu do poruszonej przez senatora Sługockiego sprawy zakładu eksploatowanego na obszarze gminy Zbąszynek, uprzejmie informuję, że zwróciłem się do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska z prośbą o rozważenie podjęcia działań w zakresie posiadanych kompetencji.

Z poważaniem

Do wiadomości.

Departament Spraw Parlamentarnych oraz Obsługi Rad, Zespołów i Pełnomocników w KPRM.

